

מסורת הש"ס

(א) מדרס סט: ב"ק עג: תמורה כה: ירוש' דמאי פ"ו ה"ה, ט פסחים סג, חולין פז: וט"ג, (ז) מנחות יג, (ז) דף כו., (ס) לקמן ק"ו, (י) מנחות יא:, (י) פסחים סב, (י) לקמן סה:

הגהות הב"ח

(א) גמ' ואם משאמר הכי זו תמורת עולה נמלך: (ב) רש"י ד"ה אמר ליה מי וסי' רמ"ו ומנמנמ"י גרים רבא: (ז) דף כו., שמיטה ומד: (א) ד"ה ישנה וכו' במתניתין דתמורה:

שינויי נוסחאות

[א] זו תמורת עולה (ב"ב: ידב"ה בב"מ ונחמ"ד): [ב] אמר ליה רבא (ש"ס: ג:) ל"ל דבי. וכן להלן (ש"ס: ג:) גמי בנזן דאמר קובץ דמנחה חוץ לזמנו וקובץ דלבונה חוץ (ש"ס: ח:) ל"ל קורט: ועי' מנחות דף ק"א (ש"ס: ועי' צ"ח: [ז] ל"ל אסי (נח"ה), ונמנמנ"י גרים רבא: [ז] זה לזה (נח"ה: ד"ה: [ח] ש"ס נספך עד שיתאבא: [ט] חיללי באחת או (נח"ה: [י] קדשה בתמורת עולה ושלמים פשטה ה' (ש"ס: [יא] להצטרף להעלה ולשלמים לל"ל (ש"ס: [ב] האי רדאי חד (ש"ס: [ג] אימלוכי הוא (ש"ס: [ד] ביהר וחד לל"ל (ש"ס: נחמ"י: [ה] בן בסוף שמיטה (ש"ס: [ו] ביהר וחד לל"ל (ש"ס: [ז] ש"ס מקח מה שנסקברים וכן לנח נכ"י. אצל נכ"י ח"א: [ח] מחלוקת בתמורת עולה (ש"ס: בלחצות כ"ו (ב"ב: וכו"ה נכ"י: וכן דלא מקח סיבת מנחתו ונל"ק: העניר סיבות אחר סיבת מחלוקת הקוסין: [י] בדשלת (ד"ח: [ב] דמנחה (ש"ס: [בא] ס"ף פליגי שנהגת בשנים ובגון שיקטרי כ"ו (ש"ס: [בב] ל"ל וקורט (ג"ה:), נש"מ קומץ להנחה: [בג] ל"ל דהני (ש"ס: [כד] נכסיה' כגון דאמר: [כה] לנחמין (ש"ס: [כו] זה אפילו בבי"א אינו חיל' (ש"ס: נשכח ביה לל"ל (ש"ס: ל"א דמשכבת להצאין כגון דאמר בר ור"ה הניכרס' כה"ס מדרס דף סט ע"ב ע"ש (צ"ח: [זו] מניניהו מביית ודו מניניהו מפקת (ש"ס: [זח] ל"ל גמי דיק' (ש"ס: [בח] ל"ל בתמורה בספק כרע מעריכות, י' הוא פק' שס (הג"ה: [ט] היום אמר אביי בר' ה"ל' (צ"ח: [י] ל"ל היר (ש"ס: [יב] ל"ל הים (ש"ס: [יג] ל"ל הים (ש"ס: [יד] מביית הוציא, וכן הוציא דכסמון לכל' א"ן ע"ן טלוק: [טו] בגליין גוזה דביזן דחולקין עמו. ושאלר נמחק:

ליקוטים

אמר אביי בהא ודאי מודה ר"ב. וטעמא דאביי כדפרש"ש ב"י כרע מעריכות (תמורה דף כו צ"ח) וטעמא דר"מ משום דהו' כמו חחול זו ואח"כ חחול זו מדרחה לז למינה תמורת עולה ושלמים ואמר תמורת עולה תמורת שלמים. אבל רבא פליג עליה וצ"ח וקאמר דמנחה היא מחלוקת דקסבר רבא דטעמא של ר"מ משום דרבויה' ש' אדם אם יכליין שניהם לחול' חילול' ואם לאו תפוס לשון ראשון דרעתיה אקמא. (מו"ק כ"ב ע"ב צ"ח)

שיטה מקובצת

אלא לאילפא באי זו הבבל. דלכא למימר דנקיט ליה משום עבודה כעין שני עבודות חוץ דאטי מרסא בעט דחם, אבל ל"ל וחקין ניחא דמלאך לו טעם חדש דלמירין תפוס כגון ראשון וקאמר אחת נמי ואי"כ אחת דקאמר ר' יהודה ככל ענין אלא דלכא דהיא' משמעת אחת קדשה הו' פינוג משום דתפוס לשון ראשון, אבל לאילפא לא הו' הכלל ככל ענין דהיכי דהו' נעדרה אחת אי' עירוב מתכנסת אפילו קדמה משמעת חוץ, ואי"כ תאי זו הכלל: **תמורת עולה**

ושלמים ביה. פי' בקונטרס מי אמרין דוקא תמורת עולה ותמורת שלמים (משום דלמך תמורת תמורת) מרי וימני אמר ר' מאיר תפוס לשון ראשון כ"י. מיי' קט"ז מה שסו"ר בני תמורת עולה ותמורת שלמים טעמא דתפוס לשון ראשון, דהא מוכח לקמן דלוי הו' טעמא דר"מ בני תמורת עולה ותמורת שלמים תפוס לשון ראשון, כמו כן הו' אמרין בני תמורת עולה ושלמים תפוס לשון ראשון. לכן נראה למי דלא נקט בקונטרס לשון ראשון אלא לשון ראשון עני' ר"מ דהיא תמורת עולה שהוא דבורו ראשון משום דמסדר אימלוכי הוא וכו' כאל"י אמר מחול זו ואח"כ מחול זו דלא חילל' קדשה שניה, וכן או מוטעם תפוס לשון ראשון, אכל בתמורת עולה ושלמים דלא מסדר אימלוכי הוא אימא דתפסי תרתייהו, או דלמלא אימא דטעמיה דר"מ הו' בני תמורת עולה ותמורת שלמים תפוס לשון ראשון ואי"כ בתמורת עולה ושלמים ניקמ' נמי כן הכי: פי' בקונטרס כ"י ונכנסו בתרתייה

אין רישא צשטי עזודוס. דהא מפרש צהדיא. סיפא איכא לאוקמא דצמרוייהו פליגי: היינו דקמני **זה הכלל** לאימוי עבודה אחת: **סנ הסס**. צמסכת תמורה: הרי זו **תמורת עולה תמורת שלמים**. שהעמיד צהמת חולין אכל שמים אחת עולה ואחת שלמים ואמר הרי זו תמורת

עולה תמורת שלמים: הרי זו תמורת עולה. תפוס לשון ראשון ואין קדושה חלה על קדושה: הואיל ואי אפשר לקרוס **שפי שמוס כחחס**. והולרך להקדים זה ‏[אחר זה‏]: דבריו קיימין. ותקדשה ‏[ותימכר ויבא צדמי חזיה עולה וצדמי חזיה שלמים וכן מפרש צתמורה ‏[ה"ג אינעיא לכו הרי זו תמורת עולה ושלמים מהו. מי אמרי' הא דפליג ר' מאיר ואמר תפוס לשון ראשון משום דלמך תמורת תמורת תרי וימני והוה ליה כנמלק' אבל הכא דלמך תמורת עולה ושלמים הרי דיבורא הוא ותרוייהו חיללי' ‏[או דלמא תפוס לשון ראשון לעולם ופשטה קדושת עולה צכולה ותו לא אמו שלמים וחילי: **לחלוס מהו**. את"ל ‏[פשטו קדושת עולה צכולה אמר הרי (זו) צהמה זו לחלוס ‏[לעולה ושלמים מאי האי ‏[חד דיבורא הוא ואין זה חל צלה או אז דלמלא כיון דפשטה בפלגא פשטה צכולה ולא אמו שלמים וחילי: **והרי שחיטה**. דקמני מתני' לאכול כוית למחר כוית צחוק: **דכי לחלוס דמי**. דלאו מיהדר אימלוכי ‏[שהרי כמה וזמים יש זה וחד דיבורא הוא ופליגי וקא"ר יהודה תפוס לשון ראשון ור' מאיר דתמורה צשיעת רכי יהודה דמתניתין קאי דלמיתא צצמעתינן ר"מ צשיעת רכי יהודה אמרה: **אמר ליה מי צפרה אינה לשחיטה אלא לצסוק**. דלהוי הך מרתי מחשבות ‏[צסוק שחיטה ‏[וחד דיבורא הוא ואפי' הכי ניקמ' ר' יהודה תפוס לשון ראשון: **ישנה לשחיטה מסחילה ועד סוף**. וכי היכי דמהינא מחשבה צסוק ‏[מהינא בתחילה ומתוקמא מתני' כגון דלמך שחיטת ‏[סימן ראשון חוץ לזמנו ובשחיטת סימן שני חוץ למקומו ואית ליה לרבי יהודה מפגלים צחאי מתיר ‏[דהיינו חד סימן ותרי דבורי נינהו ואפיגל ליה מדצורא קדמאה אכל לחלוס דחד דבור הוא מודי. ‏[ומההכא שמשנין דרבא אליבא דר"מ צצירה ליה אינה לשחיטה אלא צסוק מדיליף עדיין היא מחלוקת ‏[וממנתי' והיינו דלמך צצתיד נשחט (פסחים דף סג). ניקמ' קסברי אחרים אין לשחיטה אלא לצסוק וכדכרצא דלמך רבא עדיין היא מחלוקת ‏[ממנתי' דתמורות עולה ושלמים כלחלוס דלחרים היינו רבי מאיר ורבא מוקי דלרבי מאיר אינה לשחיטה אלא לצסוק: **הרי קמייה**. דפליגי רבי יהודה ורבנן צה צפרק קמא דמנחות (דף יג). כי מחשב לאכול כוית למחר כוית צחוק כו': **דכי לחלוס דמי**. דחד דיבורא הוא וזיתים הרבה יש ולאו מיהדר אימלוכי הוא והכא ליכא פלוגי צחרי דצורי כדפלגא ‏[בשחיטה צצ' סימנין: **דלמך קומץ מנחה** ‏[כו'. שהנמנה יש לה שני מתירין הקומץ והלצונה וכי פליגי רבי יהודה ורבנן לאו צקמייה פליגי דאין קמייה צלצונה אלא הצקטריה פליגי ‏[אהא עבודה צכל אחת ואחת ורגון שהקטרי קומץ מנחה על מנת לאכול כוית דלרבי וקומץ ‏[לצונה על מנת לאכול כוית צחוק ואית ליה לרבי יהודה מפגלין צחאי מתיר וכיון דהיינו ‏[תרי דבורי ניניהו מקמא' איפגלא לה אכל צקמייה דחד מתיר הוא לא פליג רבי יהודה: **מנחס חוטא**. מטמא מקדש או שמיעת הקול מציא מנחה גדלי דלות דכתיב לא יתן עליה לצונה (ויקרא ה: **פליגי צפספיעות**. ובצמחשת הולכה דלמך ‏[צפסיעה ראשונה חוץ לזמנו ובצפסיעה שניה אמר חוץ למקומו דהו' להו תרי דבורי: **ממני כדאציני**. תני מתנייתא כדאציני דכלחלוס מודי רבי מאיר: **ממני כדרכא**. תני מתנייתא כדרכא דכלחלוס נמי פליג רבי מאיר: כי

שאינו צוה אחר זה אפי' צצת אחת אינו דכל שאינו צוה אחר זה מייירי צדצר שאין השני יכול לחול מחמת שחל הראשון תחלה כגון שמי אחיות ושמי תרומות ושמי מעשרות הלכך צצת אחת אינו משום דהי' מיינייהו ‏[מפקת אכל גצי קדושין צוה אחר זה אינו לא זה ולא זה אכל צצת אחת תפסי תרויייהו והא דלמך צסוק פ"ק דמנחות (דף יא). היכי דמי ריצה שמנה כגון שהפריש לה שני לוגין ומשמע קלת מתוך הסוגיא שיש צהן קדושת הגוף וגצי חסר לצונתה דדייק ‏[הסס ‏[הא ימר כשרה (והנחתה יתר פסולת] ומפרשי שם כגון שהפריש לה שני קמזים ואכשרה קאי כדפרישית הסס והשמא היכי קדשי הא אמרי' כל שאינו צוה אחר זה צצת אחת אינו וגרסא לפרש כגון דלמך יקדש קומץ אחד מתוך שני קמזים כדלמך צפרק המודה (שם עמ'): **וצפ"צ** דקדושין (דף נא). גצי מודה ששחטה על שמונים חלות הכל מודים היכל דלמך ליקדשו מ' מתוך שמונים דקדשי: **לחצוצות מהו**. פי' צקונט' דלמך הרי צהמה זו לחצותה ולעולה ושלמים ואין זה דומה לחציה עולה וחציה שלמים דפליגי צדיא בתמורה ‏[‏[(דף קז). ובצרק כילד מערימין (דף נט) אכל צפי' תמיד נשחט (פסחים סג). לא דקדק בקונטרס שצדיא הך דשמעתינן ופי' לחלוס כגון דלמך חזיה תמורת עולה וחציה תמורת שלמים ור"ח מפרש לחלוס כגון דלמך לחאי היום תיהוי עולה ושלמים א"נ עולה ושלמים תהוי לחאי היום ‏[**אמר אביי** בהא ודאי מודה ר"ב. ופריך והרי שחיטה דכי לחלוס דמי דכיון דאינה לשחיטה אלא לצסוק היכי ‏[הוציא הרי הדיצורים קודם שיהא סוף שחיטה והוי כאליו אמר לצסוק ‏[שחיטה יהא כוית אחת לזמנו וכוית אחת למקומו: **[סימן]** ראשון חוין **[ציבנו]**. ודווקא סימן אחד דהוי דצר המסמאים ומפגלין צחאי מתיר אבל אם אמר משהו ראשון חוץ לזמנו וסו"ר שני חוץ למקומו לא הוי פיצול אע"ג דמפגלין צחאי מתיר כיון דלא הו' דצר המסמאים ולא דמי לפסיעות ואי"ת דמשמע הכא דרצא צצירה (דף טו): **ושמעתינן ליה לרצא צפרק החולץ** (ביבמות לו). דככולי הש"ס

כל הזבחים שקבלו דמן פרק שני זבחים

אמר רבי יוסי אם אכך נתבווין מתחילה. פרק מרובה (צ"ק דף עג:). אמרין מרי תוך כדי דיבור הוו חד כדי שאילת רב לתלמיד דווטר וחד כדי שאילת תלמיד לרב דנפיש ותוך כדי דיבור קטן מודה רבי יוסי דמועיל דיצורו והכי קאמר אס אמר תמורת שלמים צחוק כדי דיבור קטן של תמורת עולה דהשחא דומה דנמכוון ‏[מתחילה לכך ואפי' עומד וזוח שלא נמכוון הואיל ואי אפשר להוציא שפי שמוס כחחס דבריו קיימין. ונמלק קרי ליה חוק כדי דיבור גדול כשאמרו לאחר כדי דיבור קטן שדומה לנמלק ואפי' אומר שנמכוון מתחלה לשניהס לא אמר כלום: **דבריו קיימים**. ואי"ת והא אמרין צפ"צ דקדושין (דף יג) ובצירוצין פרק מי שהוציאורו (דף יג) **וצפ'** נערה המאורסה (מדרס סט): כל שאינו צוה אחר זה ‏[צצת אחת אלו ויל' דכיון דמשכחת צוה אחר זה כגון דלמך חזיה לדמי עולה וחציה לדמי שלמים ואפילו צקדושת הגוף משכחת לה כגון צצהמה של שני שותפין ועוד דכל שאינו צוה אחר זה צצת אחת אינו מייירי צדצר שאי אמה יכול לקיים את שניהס שקומרים זה אט זה כגון מקדש אשה וצמה דהי' מיינייהו מפקת וכן קיים לה ומופר ליכי דנדרים וכן ארצע אמות דעירוצין (דף מט): אכל הכא מקיימי תרויייהו וכן צפרק השולח צגיטין (דף עג). הכותב כל נכסיו לשני עצדיו קנו ומשחררין או אט זה ולא אמרין כל שאינו צוה אחר זה אפי' צצת אחת אינו משום דתס' צוה אחר זה אי"ת לקיים את שניהס דצוה אחר זה קמא קני נפשיה וקני חצריה וצתרה לא קני כלל אכל צצת אחת אפשר לקיים את שניהס ואמרי' קנו ומשחררין זה אט זה והא דלמרינן צפ"ק דקדושין (דף יג) חליץ צחאי פרוטה וחליץ צחאי פרוטה דאינה מקדושת וקמצניא ליה שני חליץ צפרוטה מהו לא שייך למימר פשטות מדצרה דלמך כל שאינו צוה אחר זה אפי' צצת אחת אינו דכל שאינו צוה אחר זה מייירי צדצר שאין השני יכול לחול מחמת שחל הראשון תחלה כגון שמי אחיות ושמי תרומות ושמי מעשרות הלכך צצת אחת אינו משום דהי' מיינייהו ‏[מפקת אכל גצי קדושין צוה אחר זה אינו לא זה ולא זה אכל צצת אחת תפסי תרויייהו והא דלמך צסוק פ"ק דמנחות (דף יא). היכי דמי ריצה שמנה כגון שהפריש לה שני לוגין ומשמע קלת מתוך הסוגיא שיש צהן קדושת הגוף וגצי חסר לצונתה דדייק ‏[הסס ‏[הא ימר כשרה (והנחתה יתר פסולת] ומפרשי שם כגון שהפריש לה שני קמזים ואכשרה קאי כדפרישית הסס והשמא היכי קדשי הא אמרי' כל שאינו צוה אחר זה צצת אחת אינו וגרסא לפרש כגון דלמך יקדש קומץ אחד מתוך שני קמזים כדלמך צפרק המודה (שם עמ'): **וצפ"צ** דקדושין (דף נא). גצי מודה ששחטה על שמונים חלות הכל מודים היכל דלמך ליקדשו מ' מתוך שמונים דקדשי: **לחצוצות מהו**. פי' צקונט' דלמך הרי צהמה זו לחצותה ולעולה ושלמים ואין זה דומה לחציה עולה וחציה שלמים דפליגי צדיא בתמורה ‏[‏[(דף קז). ובצרק כילד מערימין (דף נט) אכל צפי' תמיד נשחט (פסחים סג). לא דקדק בקונטרס שצדיא הך דשמעתינן ופי' לחלוס כגון דלמך חזיה תמורת עולה וחציה תמורת שלמים ור"ח מפרש לחלוס כגון דלמך לחאי תיהוי עולה ושלמים א"נ עולה ושלמים תהוי לחאי היום ‏[**אמר אביי** בהא ודאי מודה ר"ב. ופריך והרי שחיטה דכי לחלוס דמי דכיון דאינה לשחיטה אלא לצסוק היכי ‏[הוציא הרי הדיצורים קודם שיהא סוף שחיטה והוי כאליו אמר לצסוק ‏[שחיטה יהא כוית אחת לזמנו וכוית אחת למקומו: **[סימן]** ראשון חוין **[ציבנו]**. ודווקא סימן אחד דהוי דצר המסמאים ומפגלין צחאי מתיר אבל אם אמר משהו ראשון חוץ לזמנו וסו"ר שני חוץ למקומו לא הוי פיצול אע"ג דמפגלין צחאי מתיר כיון דלא הו' דצר המסמאים ולא דמי לפסיעות ואי"ת דמשמע הכא דרצא צצירה (דף טו): **ושמעתינן ליה לרצא צפרק החולץ** (ביבמות לו). דככולי הש"ס

שאינו צוה אחר זה אפי' צצת אחת אינו דכל שאינו צוה אחר זה מייירי צדצר שאין השני יכול לחול מחמת שחל הראשון תחלה כגון שמי אחיות ושמי תרומות ושמי מעשרות הלכך צצת אחת אינו משום דהי' מיינייהו ‏[מפקת אכל גצי קדושין צוה אחר זה אינו לא זה ולא זה אכל צצת אחת תפסי תרויייהו והא דלמך צסוק פ"ק דמנחות (דף יא). היכי דמי ריצה שמנה כגון שהפריש לה שני לוגין ומשמע קלת מתוך הסוגיא שיש צהן קדושת הגוף וגצי חסר לצונתה דדייק ‏[הסס ‏[הא ימר כשרה (והנחתה יתר פסולת] ומפרשי שם כגון שהפריש לה שני קמזים ואכשרה קאי כדפרישית הסס והשמא היכי קדשי הא אמרי' כל שאינו צוה אחר זה צצת אחת אינו וגרסא לפרש כגון דלמך יקדש קומץ אחד מתוך שני קמזים כדלמך צפרק המודה (שם עמ'): **וצפ"צ** דקדושין (דף נא). גצי מודה ששחטה על שמונים חלות הכל מודים היכל דלמך ליקדשו מ' מתוך שמונים דקדשי: **לחצוצות מהו**. פי' צקונט' דלמך הרי צהמה זו לחצותה ולעולה ושלמים ואין זה דומה לחציה עולה וחציה שלמים דפליגי צדיא בתמורה ‏[‏[(דף קז). ובצרק כילד מערימין (דף נט) אכל צפי' תמיד נשחט (פסחים סג). לא דקדק בקונטרס שצדיא הך דשמעתינן ופי' לחלוס כגון דלמך חזיה תמורת עולה וחציה תמורת שלמים ור"ח מפרש לחלוס כגון דלמך לחאי תיהוי עולה ושלמים א"נ עולה ושלמים תהוי לחאי היום ‏[**אמר אביי** בהא ודאי מודה ר"ב. ופריך והרי שחיטה דכי לחלוס דמי דכיון דאינה לשחיטה אלא לצסוק היכי ‏[הוציא הרי הדיצורים קודם שיהא סוף שחיטה והוי כאליו אמר לצסוק ‏[שחיטה יהא כוית אחת לזמנו וכוית אחת למקומו: **[סימן]** ראשון חוין **[ציבנו]**. ודווקא סימן אחד דהוי דצר המסמאים ומפגלין צחאי מתיר אבל אם אמר משהו ראשון חוץ לזמנו וסו"ר שני חוץ למקומו לא הוי פיצול אע"ג דמפגלין צחאי מתיר כיון דלא הו' דצר המסמאים ולא דמי לפסיעות ואי"ת דמשמע הכא דרצא צצירה (דף טו): **ושמעתינן ליה לרצא צפרק החולץ** (ביבמות לו). דככולי הש"ס

(דף טו): **ושמעתינן ליה לרצא צפרק החולץ** (ביבמות לו). דככולי הש"ס לתקומי. ולא מייירי בקמילה כי אס הצקטריה דיש שני מתירין קומץ וצויה, ולא מלי' לשניו גמי צחאי חוטא כגון שהקטרי חלי קומץ חוץ לזמנו וחלי קומץ חוץ למקומו דכיון דלא הו' (דכר) מסמאי לא מהסי אפילו למ"ד מפגלין צחאי מתיר. ואי"ת מ"ש מתחלת הטרף (משום [אע"פ] דלוי כן אכל סימן אחד אמרין דשיך ביה תפוס לשון ראשון למ"ד מפגלין צחאי מתיר, ויל' דכיון ‏[דכיון בני אדם חולקין עמו מהפרכת הו' לוי כעין קונטרס (תהר"פ ד"ה) תור"ה לחצות בו] ואין זה דושה לחציה עולה וחציה שלמים בו. דהתם שחא מתחלה לא היה נעמוה אלא לעולה. אבל אהא אלא שחא צסוק (זה) לחלוט ודחי' לתרתייהו דאיין, מיי' אס כן נרץ לנחיה הספרים לחלוטה ובכל הספרים נגרסיין לחלוט ור"מ כ"י (לשון תור"פ ד"ה):

(דף: ה)תם גמי בנזן דאמר קיפין דפחנה בו'. פי"ה צשטיה שקטרי קומץ (מנחה אחר ע"מ לטלוט כוית למחר, ובקטריה קומץ) הלענה אמר חוק למקומו. ולא מייירי בקמילה כי אס הצקטריה דיש שני מתירין קומץ וצויה, ולא מלי' לשניו גמי צחאי חוטא כגון שהקטרי חלי קומץ חוץ לזמנו וחלי קומץ חוץ למקומו דכיון דלא הו' (דכר) מסמאי לא מהסי אפילו למ"ד מפגלין צחאי מתיר. ואי"ת מ"ש מתחלת הטרף (משום [אע"פ] דלוי כן אכל סימן אחד אמרין דשיך ביה תפוס לשון ראשון למ"ד מפגלין צחאי מתיר, ויל' דכיון ‏[דכיון בני אדם חולקין עמו מהפרכת הו' לוי כעין קונטרס (תהר"פ ד"ה) תור"ה לחצות בו] ואין זה דושה לחציה עולה וחציה שלמים בו. דהתם שחא מתחלה לא היה נעמוה אלא לעולה. אבל אהא אלא שחא צסוק (זה) לחלוט ודחי' לתרתייהו דאיין, מיי' אס כן נרץ לנחיה הספרים לחלוטה ובכל הספרים נגרסיין לחלוט ור"מ כ"י (לשון תור"פ ד"ה):

לחלוט ודחי' לתרתייהו דאיין, מיי' אס כן נרץ לנחיה הספרים לחלוטה ובכל הספרים נגרסיין לחלוט ור"מ כ"י (לשון תור"פ ד"ה):

לחלוט ודחי' לתרתייהו דאיין, מיי' אס כן נרץ לנחיה הספרים לחלוטה ובכל הספרים נגרסיין לחלוט ור"מ כ"י (לשון תור"פ ד"ה):

לחלוט ודחי' לתרתייהו דאיין, מיי' אס כן נרץ לנחיה הספרים לחלוטה ובכל הספרים נגרסיין לחלוט ור"מ כ"י (לשון תור"פ ד"ה):

לחלוט ודחי' לתרתייהו דאיין, מיי' אס כן נרץ לנחיה הספרים לחלוטה ובכל הספרים נגרסיין לחלוט ור"מ כ"י (לשון תור"פ ד"ה):

לחלוט ודחי' לתרתייהו דאיין, מיי' אס כן נרץ לנחיה הספרים לחלוטה ובכל הספרים נגרסיין לחלוט ור"מ כ"י (לשון תור"פ ד"ה):

לחלוט ודחי' לתרתייהו דאיין, מיי' אס כן נרץ לנחיה הספרים לחלוטה ובכל הספרים נגרסיין לחלוט ור"מ כ"י (לשון תור"פ ד"ה):

לחלוט ודחי' לתרתייהו דאיין, מיי' אס כן נרץ לנחיה הספרים לחלוטה ובכל הספרים נגרסיין לחלוט ור"מ כ"י (לשון תור"פ ד"ה):

לחלוט ודחי' לתרתייהו דאיין, מיי' אס כן נרץ לנחיה הספרים לחלוטה ובכל הספרים נגרסיין לחלוט ור"מ כ"י (לשון תור"פ ד"ה):

לחלוט ודחי' לתרתייהו דאיין, מיי' אס כן נרץ לנחיה הספרים לחלוטה ובכל הספרים נגרסיין לחלוט ור"מ כ"י (לשון תור"פ ד"ה):

לחלוט ודחי' לתרתייהו דאיין, מיי' אס כן נרץ לנחיה הספרים לחלוטה ובכל הספרים נגרסיין לחלוט ור"מ כ"י (לשון תור"פ ד"ה):

לחלוט ודחי' לתרתייהו דאיין, מיי' אס כן נרץ לנחיה הספרים לחלוטה ובכל הספרים נגרסיין לחלוט ור"מ כ"י (לשון תור"פ ד"ה):

לחלוט ודחי' לתרתייהו דאיין, מיי' אס כן נרץ לנחיה הספרים לחלוטה ובכל הספרים נגרסיין לחלוט ור"מ כ"י (לשון תור"פ ד"ה):

לחלוט ודחי' לתרתייהו דאיין, מיי' אס כן נרץ לנחיה הספרים לחלוטה ובכל הספרים נגרסיין לחלוט ור"מ כ"י (לשון תור"פ ד"ה):

לחלוט ודחי' לתרתייהו דאיין, מיי' אס כן נרץ לנחיה הספרים לחלוטה ובכל הספרים נגרסיין לחלוט ור"מ כ"י (לשון תור"פ ד"ה):

לחלוט ודחי' לתרתייהו דאיין, מיי' אס כן נרץ לנחיה הספרים לחלוטה ובכל הספרים נגרסיין לחלוט ור"מ כ"י (לשון תור"פ ד"ה):

לחלוט ודחי' לתרתייהו דאיין, מיי' אס כן נרץ לנחיה הספרים לחלוטה ובכל הספרים נגרסיין לחלוט ור"מ כ"י (לשון תור"פ ד"ה):

לחלוט ודחי' לתרתייהו דאיין, מיי' אס כן נרץ לנחיה הספרים לחלוטה ובכל הספרים נגרסיין לחלוט ור"מ כ"י (לשון תור"פ ד"ה):

לחלוט ודחי' לתרתייהו דאיין, מיי' אס כן נרץ לנחיה הספרים לחלוטה ובכל הספרים נגרסיין לחלוט ור"מ כ"י (לשון תור"פ ד"ה):

לחלוט ודחי' לתרתייהו דאיין, מיי' אס כן נרץ לנחיה הספרים לחלוטה ובכל הספרים נגרסיין לחלוט ור"מ כ"י (לשון תור"פ ד"ה):

לחלוט ודחי' לתרתייהו דאיין, מיי' אס כן נרץ לנחיה הספרים לחלוטה ובכל הספרים נגרסיין לחלוט ור"מ כ"י (לשון תור"פ ד"ה):

לחלוט ודחי' לתרתייהו דאיין, מיי' אס כן נרץ לנחיה הספרים לחלוטה ובכל הספרים נגרסיין לחלוט ור"מ כ"י (לשון תור"פ ד"ה):

לחלוט ודחי' לתרתייהו דאיין, מיי' אס כן נרץ לנחיה הספרים לחלוטה ובכל הספרים נגרסיין לחלוט ור"מ כ"י (לשון תור"פ ד"ה):

לחלוט ודחי' לתרתייהו דאיין, מיי' אס כן נרץ לנחיה הספרים לחלוטה ובכל הספרים נגרסיין לחלוט ור"מ כ"י (לשון תור"פ ד"ה):

לחלוט ודחי' לתרתייהו דאיין, מיי' אס כן נרץ לנחיה הספרים לחלוטה ובכל הספרים נגרסיין לחלוט ור"מ כ"י (לשון תור"פ ד"ה):

לחלוט ודחי' לתרתייהו דאיין, מיי' אס כן נרץ לנחיה הספרים לחלוטה ובכל הספרים נגרסיין לחלוט ור"מ כ"י (לשון תור"פ ד"ה):

לחלוט ודחי' לתרתייהו דאיין, מיי' אס כן נרץ לנחיה הספרים לחלוטה ובכל הספרים נגרסיין לחלוט ור"מ כ"י (לשון תור"פ ד"ה):

לחלוט ודחי' לתרתייהו דאיין, מיי' אס כן נרץ לנחיה הספרים לחלוטה ובכל הספרים נגרסיין לחלוט ור"מ כ"י (לשון תור"פ ד"ה):

לחלוט ודחי' לתרתייהו דאיין, מיי' אס כן נרץ לנחיה הספרים לחלוטה ובכל הספרים נגרסיין לחלוט ור"מ כ"י (לשון תור"פ ד"ה):

לחלוט ודחי' לתרתייהו דאיין, מיי' אס כן נרץ לנחיה הספרים לחלוטה ובכל הספרים נגרסיין לחלוט ור"מ כ"י (לשון תור"פ ד"ה):

לחלוט ודחי' לתרתייהו דאיין, מיי' אס כן נרץ לנחיה הספרים לחלוטה ובכל הספרים נגרסיין לחלוט ור"מ כ"י (לשון תור"פ ד"ה):

לחלוט ודחי' לתרתייהו דאיין, מיי' אס כן נרץ לנחיה הספרים לחלוטה ובכל הספרים נגרסיין לחלוט ור"מ כ"י (לשון תור"פ ד"ה):

לחלוט ודחי' לתרתייהו דאיין, מיי' אס כן נרץ לנחיה הספרים